NICETAS REMESIANENSIS · ORIGENES · HUGO DE FOLIETO · HUGO DE S. VICTORE · HILDEBERTUS CENOMANENSIS · AUGUSTINUS

Salzburg (?), 1. Hälfte 13. Jh. Seite 27r

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8475
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

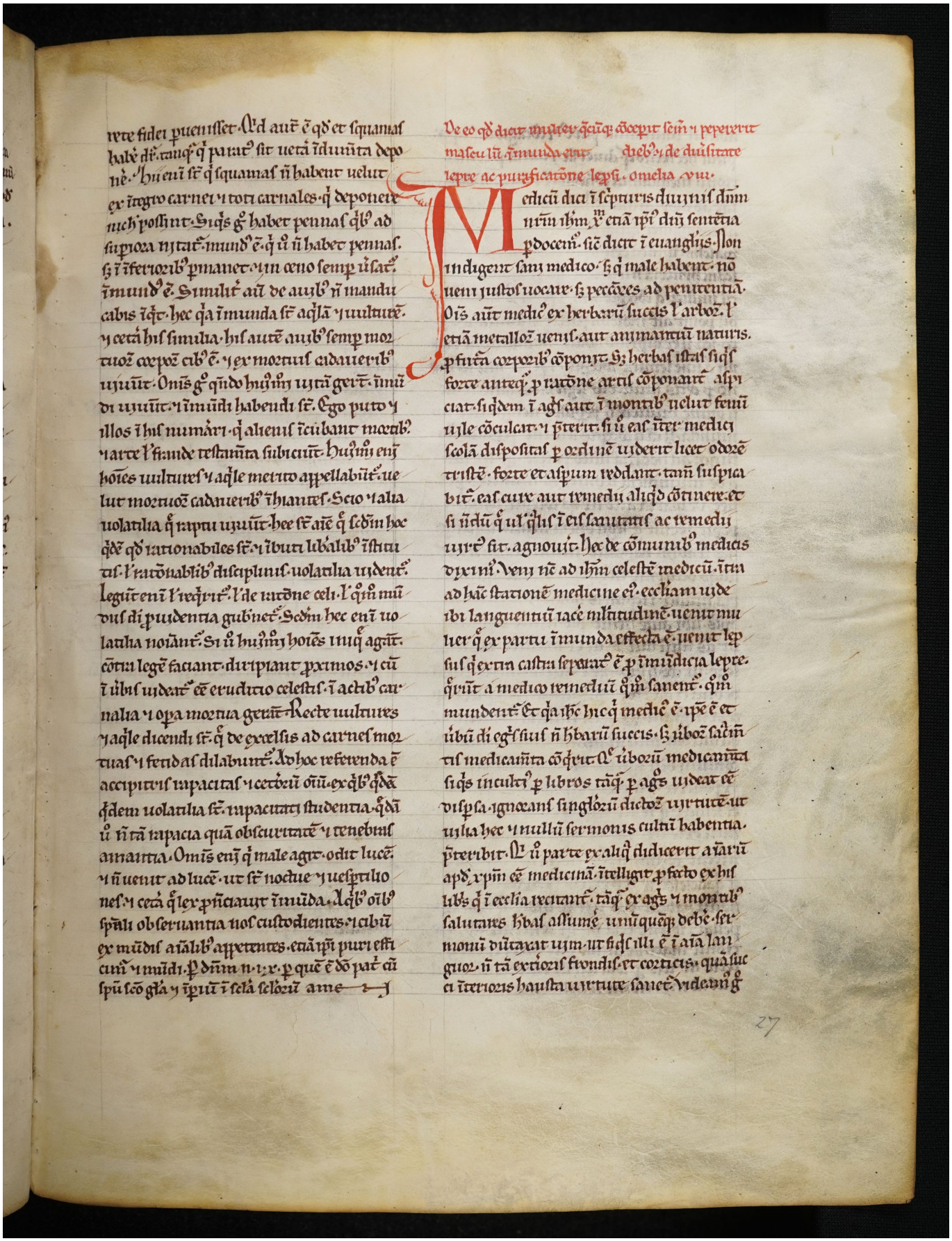

rete fidei puenisset. Qd autē ē qd et squamas
habē dr. tamq; q̄ putat sit uetā ī dmūta depo
nē. Hui enī sr q̄ squamas ñ habent uelut
ex ītegro carnei ⁊ toti carnales. q̄ deponere
nch possunt. Sicq; g habet pennas q̄b ad
supiora nitat. mundē. q̄ ū ñ habet pennas.
sz ī iferioribus pmanet. ⁊ in ceno semp ūsat.
ī mundē. Simulat aūt de auib ñ mandu
cabis ī qr. hec q̄a ī munda sr aq̄lā ⁊ uulturē.
⁊ cetā his simulia. his autē auib semp mor
tuor corpor cib ē. ⁊ ex mortuis cadauerib
uiuūt. Omis g qndo hūmi uitā geri. ī mū
di uiuūt. ⁊ ī mūdi habendi sr. Ego puto ⁊
illos ī his numari. q̄ alienis īcubant mortib
⁊ arte l fraude testamta subicūt. Huūmi enī
hoies uultures ⁊ aq̄le meritō appellabūt. ue
lut mortuor cadauerib īhiantes. Scio ⁊ alia
uolatilia q̄ rapiū uiuūt. hec sr aīē q̄ secdm hoc
qdē qd rationabiles sr. ⁊ ibuti lib̄alib istitu
tis. l rationablib disciplinis. uolatilia uidentur.
legūt enī l requirūt. l de ratōne celi. l q̄ū mū
dus di prudentia gubnet. Secdm hec enī uo
latilia noiantur. Si ū huūmi hoies inuiq agūt.
cōtra legē faciant. diripiant proximos. ⁊ cū
ī ūbis uideant ēē eruditio celestis. ī actib carna
lia ⁊ opa mortua gerūt. Recte uultures
⁊ aq̄le dicendi sr. q̄ de excelsis ad carnes mor
tuas ⁊ ferida dilabuntur. Ad hoc referenda ē
accipitris rapacitas ⁊ certōrū oīū. ex q̄b q̄dā
q̄dem uolatilia sr. rapacitati studentia. q̄dā
ū ñ tā rapacia quā obscuritatē ⁊ tenebris
amantia. Omis enī q̄ male agit. odit lucē.
⁊ ñ uenit ad lucē. ut sr nocte ⁊ uespertilio
nes. ⁊ cetā q̄ lex pūcauit īmūda. Aq̄b oīb
spūali obseruantia nos custodientes. ⁊ ab ū
ex mūdis a ñālib appetentes. etiā ipi puri essi
cuī ⁊ mūdi. P dūm n. i. r. p quē ē dō pat cū
spū scō glā ⁊ ipiū ī secla seloruī ame —

De eo qd dicit mulier q̄ eūq; cōcepit semē ⁊ peperit
maseu lū. ī munda erit dieb ⁊ de duūsitate
lepre ac purificatōne lepsi. omelia xvii.

Medicū dicit ī scripturis diuinis dōm
nrīm ihm. xr etiā ipi dūi sentētia
p doceū. sic dicit ī euangliis. Non
indigent sani medico. sz q̄ male habent. nō
uenī iustos uocare. sz peccātes ad penitentiā.
Oīs aūt medicī ex herbarū succis l arbor. l
etiā metallor uenis. aut animantiū naturis.
p fūta corporib cōponūt. Sz herbas istas sics
forte antequ. p ratōne artis cōponant. aspi
ciat. sicdem ī agis aut ī montib uelut feni
uile cōculcat. ⁊ pteritur. si ū eas ītra medici
scolā dispositas p ordinē uiderit licet odorē
tristē. forte et aspum reddant. tamē suspica
bitur. eas cure aut remedii aliqd cōtinere. et
si ūdū q̄ ul q̄lis ī eis sanitatis ac remedii
uirtē sit. agnouit. Hec de cōmunib medicis
dixim. Veni nē ad ihm celestē medicū. ītra
ad hāc stationē medicine eī. ecclīam uide
ri languentiū iacē multitudinē. uenit mu
lier q̄ ex partu ī munda effecta ē. uenit lep
sus q̄ extra castra separatus ē. p ī mūdicia lepre.
q̄rūt a medico remediū q̄ū sanent. q̄m
mundent. Et q̄a ipse hic q̄ medicē ē. ipse ē et
ūbū dī eg̃ sius ñ herbarū succis. sz ūbor salū
tis medicamēta cōq̄rit. Qui ūborū medicamēta
sics inculcat p libros tāq̄ p agros uideat ēē
dispsa. ignorans singlorū dictor uirtutē. ut
uilia hec ⁊ nullū sermonis cultū habentia.
pteribit. Qui ū parte ex aliq̄ didicerit a iarū
apd xpm ēē medicinā. ītelligit p facto ex his
libis q̄ ī ecclia recitant. tāq̄ ex agis ⁊ montib
salutares herbas assumē. unūquēq; debē. ser
monū dūtaxat uim. ut sics illi ē ī aīa lan
guor. ñ tā exterioris frondis. et corticis. quāsuc
ci īterioris hausta uirtute sanetur. Videamus g

27